

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr.98.554 van 28 augustus 2001
in de zaak A. 86.804/VII-19.431**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. DENYS,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 21 september 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van, enerzijds, de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 juli 1999 waarbij een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) werd afgewezen, en anderzijds, van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 2 juni 1999, beiden aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 augustus 1999;

Gezien het arrest nr. 82.423 van 27 november 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien het verzoek tot voortzetting en de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gelet op het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 5 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ch. VAN DER HAERT, die, loco advocaat L. DENYS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij, van Russische nationaliteit, in België is aangekomen in juni 1997; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op 2 april 1999 weigerde haar als vluchteling te erkennen; dat de verzoekende partij op 15 juni 1999 een aanvraag tot machtiging van verblijf indiende; dat deze aanvraag steunde op artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat deze was gesteld in volgende bewoording (vertaling):

"Ik schrijf u deze brief als raadvrouw van mevrouw XXX en haar zoon, die beiden op het volgende adres wonen: Michel Willemslaan 17, 2610 Wilrijk.

Mevrouw XXX is in juni 1997 in België aan- gekomen. Zij heeft een aanvraag tot erkenning als vluchteling ingediend die jammer genoeg door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen is afgewezen bij een beslissing die van 2 april 1999 dateert, maar op 26 mei 1999 ter kennis is gebracht.

Mevrouw XXX is zwaar ontgoocheld over die beslissing en is van plan om beroep in te stellen bij de Raad van State. Ofschoon de procedure lang duurt, kan zij nu niet naar haar land terugkeren, gelet op wat zij daar heeft doorgemaakt.

Zij en vooral haar zoon vestigen hun laatste hoop op het indienen van die aanvraag tot regularisatie van verblijf, gebaseerd op artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 en de circulaires van 9 oktober 1997 en 15 december 1998.

Die aanvraag staft zij met de volgende redenen :

A. Buitengewone omstandigheden

De redenen waarom mevrouw XXX zo vrij is deze aanvraag via de burgemeester van de gemeente waar zij verblijft in te dienen, zijn enerzijds hetgeen zij in haar land heeft beleefd (1) en anderzijds het feit dat zij al twee jaar in België verblijft, alsook het feit dat haar zoon al verscheidene jaren in België naar school gaat en dat hij hoopt dat hij de cyclus die hij in ons land heeft aangevangen, mag voltooien (2).

(1) Mevrouw XXX heeft nare ervaringen opgedaan in haar land van herkomst. Zo is zij 7 maanden in een psychiatrische instelling opgesloten omdat men haar op die manier wou dwingen te vertellen waar haar broer was. Haar broer, een luitenant in het Russische leger, was gedeserteerd en naar aanleiding daarvan zocht de overheid hem actief bij mevrouw XXX, alsook bij zijn moeder.

De Vaste Beroepscommissie heeft weliswaar geoordeeld dat deze redenen niet onder de criteria van het Verdrag van Genève vallen, maar dat gaat niet op voor artikel 3 van het Europese Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele

vrijheden. Dat artikel heeft een ruimere toepassing dan het Verdrag van Genève. Mevrouw XXX heeft echt angst om naar land van herkomst terug te keren, gelet op wat zij daar heeft doorgemaakt. Zij heeft erg veel angst om terug te keren en opnieuw onmenselijk en vernederend behandeld te worden.

(2) Bovendien woont mevrouw XXX al bijna twee jaar in België. Zij is al perfect geïntegreerd in ons land, net zoals haar zoon. Deze gaat al 2 jaar (naar) school in België en hoopt dat hij zijn opleidingscyclus niet voortijdig zal moeten stoppen. Zijn opleidingscyclus te kunnen voltooien is zijn grootste wens. Hij weet dat hij in zijn land van herkomst niet dezelfde studiemogelijkheden zal kunnen krijgen.

B. Humanitaire redenen

Mevrouw XXX is twee jaar geleden in België aangekomen. Zij is al perfect geïntegreerd in ons land en heeft talrijke vrienden onder de Belgische bevolking in de gemeente waar zij vertoeft.

Mevrouw XXX heeft immers grote inspanningen geleverd om zich in te burgeren. Zij is erg snel Nederlands beginnen te leren, aangezien zij in Vlaanderen woont (bijlage 1). Na het eerste jaar heeft zij met goed gevolg haar diploma elementaire kennis behaald (bijlage 2). Daarna heeft zij het hogere niveau aangevat (bijlage 3).

Mevrouw XXX heeft haar studie aangevat om de taal goed te beheersen en deel te kunnen nemen aan het sociaal-economische leven. Het is haar grootste wens financieel onafhankelijk te zijn, maar zij moet eerst haar Nederlands bijspijkeren voordat zij een opleiding kan volgen of een baan zoeken.

Als mevrouw XXX al haar hoop op die aanvraag tot regularisatie vestigt, dan doet zij dat natuurlijk in de eerste plaats voor haar zoon. Zij is erg bezorgd over zijn toekomst, mocht zij gedwongen worden naar een verzwakt land terug te keren. Hij krijgt nu een goede opleiding en weet dat hij in zijn land niet de kans zal krijgen om degelijk onderwijs te volgen. Hij hoopt dus dat hij op zijn minst toestemming zal krijgen om zijn opleidingscyclus in ons land te voltooien.

Hij is erg goed geïntegreerd in zijn klas en in zijn school en hij is zeer gemotiveerd om zijn opleiding tot een goed eind te brengen. U zult het er wellicht mee eens zijn dat het jammer zou zijn als hij zijn opleiding na twee jaar, midden in het schooljaar en vooral midden in de cyclus, zou moeten afbreken.

Daarenboven heeft de broer van mevrouw XXX, de heer S. V., in België een definitieve regularisatie van verblijf gekregen voor zichzelf, zijn echtgenote, alsook hun kind. Mevrouw XXX hoopt in België te mogen blijven, zodat zij dicht bij haar broer, schoonzuster en nichtje kan zijn. Zij weet dat zij, als zij naar haar land van herkomst moet terugkeren, haar broer niet regelmatig meer zal kunnen zien, terwijl zij na jarenlange scheiding nader tot hem is komen te staan.

Ik denk dat uit al deze gegevens zonder twijfel blijkt dat mevrouw XXX en haar zoon in België ingeburgerd zijn. Mevrouw XXX hoopt dat u haar angst, in het bijzonder haar angst om de toekomst van haar zoon, kunt begrijpen en dat u haar, al was het maar tijdelijk, regularisatie van verblijf zult verlenen.";

dat deze aanvraag op 20 juli 1999 geweigerd werd; dat de motivering van deze weigeringsbeslissing als volgt luidt (vertaling):

"Mevrouw,

Verwijzend naar uw aanvraag tot verblijfsmachtiging die u op 15 juni 1999 heeft verzonden naar de Heer Burgemeester van Antwerpen in toepassing van artikel 9 lid 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, laat ik u weten dat dit verzoek verworpen werd.

Motieven

De ingeroepen motieven volstaan niet om een regularisatie ter plaatse te rechtvaardigen

Inderdaad, het feit dat men sedert een zekere tijd in het Rijk verblijft en dat men beweert er geïntegreerd te zijn (aanleren van het Nederlands, meerdere sociale relaties, kind dat het basisonderwijs volgt) kan niet in aanmerking worden genomen om een regularisatie ter plaatse te rechtvaardigen, omdat de asielprocedure werd afgesloten

binnen een termijn die niet als onredelijk kan worden beschouwd (1 jaar en 10 maanden).
Bovendien kunnen de elementen ter ondersteuning van de vrees die u inroept bij terugkeer naar uw land van oorsprong niet in aanmerking worden genomen omdat zij reeds diepgaand werden onderzocht in het kader van de asielaanvraag die werd afgesloten door een weigeringsbeslissing van 2 april 1999 van de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen.

Het feit dat uw broer een definitieve verblijfsregularisatie heeft bekomen houdt niet in dat uw verblijf automatisch geregulariseerd wordt.

Bijgevolg verzoek ik u gevolg te willen geven aan het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten dat u vandaag wordt ter kennis gebracht.";

dat deze beslissing op 23 augustus 1999 aan de verzoekende partij werd afgegeven, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten;

2. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending inroept van de motiveringsplicht, voorgeschreven door de artikelen 9 en 62 van de wet an 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden beslissing de aanvraag ingediend door de verzoekende partij verwerpt door te oordelen dat (vertaling) "de ingeroepen motieven onvoldoende zijn om een regularisatie ter plaatse te rechtvaardigen" en hoofdzakelijk omwille van het feit dat "de asielprocedure werd afgesloten binnen een termijn die men niet als onredelijk kan beschouwen" terwijl de verzoekende partij niet de lange duur van de asielprocedure heeft ingeroepen om haar aanvraag tot verblijfsmachtiging te staven; dat de verwerende partij niet op rechtsgeldige wijze een voorwaarde kan opleggen die niet door de wet voorzien wordt en die niet door de vreemdeling werd ingeroepen;

Overwegende dat de motivering van een bestuurshandeling pertinent moet zijn; dat ze niet alleen duidelijk met de beslissing moet te maken hebben, maar, in een geval als dit, concreet moet ingaan op de motieven van de aanvraag; dat de overheid weliswaar niet verplicht is om alle door de bestuurde ingeroepen feitelijke en juridische argumenten te beantwoorden, maar dat uit de beslissing wel moet blijken dat de argumentatie van de aanvrager daadwerkelijk in de besluitvorming werd betrokken;

3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar aanvraag haar verblijf in België sinds meer dan twee jaar heeft ingeroepen als motief om de machtiging tot verblijf, voorzien door artikel 9 van voornoemde wet van 15 december 1980, te bekomen; dat het hoofdmotief van de bestreden weigeringsbeslissing het feit is dat de asielprocedure niet onredelijk lang zou hebben aangesleept; dat de verzoekende partij daarvan geen gewag heeft gemaakt in haar aanvraag; dat dit weigeringsmotief onderscheiden moet worden van het motief van de aanvraag, namelijk het verblijf van twee jaar in België, en de daaruit voortvloeiende integratie in de Belgische samenleving; dat het middel gegrond is;

B E S L U I T

Artikel 1

Vernietigd worden, enerzijds, de beslising van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 juli 1999 waarbij een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) werd afgewezen, en anderzijds, het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 2 juni 1999, beiden aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 augustus 1999;

Artikel 2

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig augustus tweeduizend en één, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	L. JOLIE	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS